DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

31 stycznia Nr. 3. Rok 1936.

Cena numeru niniejszego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą zł 1,20. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

OBWIESZCZENIA URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA:

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

OGŁOSZENIA.

64.

USTAWA

z dnia 9 stycznia 1936 r.

w sprawie ratyfikacji konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Hiszpańską, podpisanej w Madrycie dnia 14 grudnia 1934 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Hiszpańską, podpisanej w Madrycie dnia 14 grudnia 1934 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższej konwencji — Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Ministrowi Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1936 r. Nr. 5, poz. 39).

65.

USTAWA

z dnia 9 stycznia 1936 r.

w sprawie ratyfikacji umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką, podpisanej w Warszawie dnia 4 listopada 1935 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji podpisanych w Warszawie dnia 4 listopada 1935 r.: 1) umowy gospodarczej między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką wraz z protokółem końcowym i protokółem posiedzenia, 2) polsko-niemieckiego porozumienia o środkach leczniczych, 3) układu między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w sprawie płatności za obroty towarowe.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższej umowy gospodarczej, załączonych do niej protokółów — oraz wymienionych wyżej porozumienia i układu — Ministrowi Przemysłu i Handlu, Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1936 r. Nr. 5, poz. 41).

66.

USTAWA

z dnia 9 stycznia 1936 r.

w sprawie ratyfikacji porozumienia między Polską a Szwajcarją w formie wymiany not z dnia 29 lipca 1935 r., dotyczących wzajemnego udzielenia kontyngentów na tkaniny wełniane i plecionki do kapeluszy.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji porozumienia między Polską a Szwajcarją w formie wymiany not z dnia 29 lipca 1935 r., dotyczących udzielenia kontyngentów na tkaniny wełniane i plecionki do kapeluszy.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego porozumienia — Ministrowi Skarbu i Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram - Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1936 r. Nr. 5, poz. 42).

67.

USTAWA

z dnia 9 stycznia 1936 r.

w sprawie ratyfikacji podpisanego w Warszawie dnia 20 września 1935 r. protokółu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej, zawartej między Polską a Szwajcarją w dniu 26 czerwca 1922 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji podpisanego w Warszawie dnia 20 września 1935 r. protokółu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej, zawartej między Polską a Szwajcarją w dniu 26 czerwca 1922 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego protokółu dodatkowego — Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1936 r. Nr. 5, poz. 43).

68.

USTAWA

z dnia 9 stycznia 1936 r.

w sprawie ratyfikacji protokółu taryfowego między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Estońską, podpisanego w Warszawie dnia 27 marca 1935 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji protokółu taryfowego między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Estońską, podpisanego w Warszawie dnia 27 marca 1935 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego protokółu taryfowego — Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1936 r. Nr. 5, poz. 44).

69.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 grudnia 1935 r.

o ustaleniu wysokości opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za okres budżetowy 1934/35.

Na podstawie art. 1 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o kosztach nadzoru nad zakładami ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 643) zarządzam co następuje:

§ 1. Opłatę za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za okres budżetowy od 1 kwietnia 1934 r. do 31 marca 1935 r. ustala się w wysokości 1.75‰ (pro mille) sumy:

a) składek brutto zebranych w granicach Rzeczypospolitej Polskiej z ubezpieczeń bezpośrednich,

b) połowy składek brutto zebranych z ubezpieczeń pośrednich

w ciągu roku kalendarzowego 1934.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1936 r. Nr. 5, poz. 47).

70.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 stycznia 1936 r.

o przesunięciu w roku 1936 terminu składania niektórych wykazów, przewidzianych w ordynacji podatkowej.

Na podstawie art. 150 § 1 i art. 211 § 1 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z roku 1934 Nr. 39, poz. 346) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Przewidziany w art. 58 § 1 ordynacji podatkowej termin do składania wykazów najemców, list głównych najemców i zawiadomień o placach niezabudowanych lub niedostatecznie zabudowanych, przesuwa się na dzień 10 lutego 1936 r.

(2) Przewidziany w art. 58 § 2 ordynacji podatkowej termin do składania list szczegółowych osób, zamieszkałych w poszczególnych lokalach, przesuwa się na dzień 5 lutego 1936 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1936 r. Nr. 5, poz. 48).

71.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 stycznia 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 60 ust. 4 pkt. c i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) w brzmieniu rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 615) i z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 746) w brzmieniu rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 30 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 3, poz. 12) i z dnia 16 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 235) wprowadza się następujące uzupełnienie:

§ 329a uzupełnia się nowym ustępem 4 o brzmieniu następującem: „Zawiesza się na okres od dnia 1 lutego 1936 r. do dnia 31 marca 1937 r. włącznie obowiązek przyjmowania od konsumentów zwrotnych butelek po wyrobach monopolowych, o którym mowa w § 314 ust. 3, w stosunku do butelek o pojemności 1 i 0,5 litra. Butelki o pojemności 1 i 0,5 litra nabyte przez detalicznych sprzedawców napojów alkoholowych do dnia 31 stycznia 1936 r. włącznie przyjmowane będą od tych sprzedawców przez hurtownie wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego w terminie do dnia 29 lutego 1936 r. włącznie".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1936 r. Nr. 5, poz. 49).

72.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 stycznia 1936 r.

w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o ustaleniu podstawowej ceny za spirytus na kampanję 1935/36 r.

Na podstawie art. 34 i 71 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządza się co następuje:

§ 1. Podstawową cenę za 1 hl 100% spirytusu surowego, który w ciągu kampanji 1935/36 będzie dostarczony na kontyngent zakupu przez gorzelnie rolnicze, ustala się w wysokości następującej:

dla wojew.	warszawskiego	— 62,71	zł
" "	łódzkiego	— 62,34	"
" "	kieleckiego	— 62,36	"
" "	lubelskiego	— 60,02	"
" "	białostockiego	— 65,50	"
" "	wileńskiego	— 74,53	"
" "	nowogródzkiego	— 69,69	"
" "	poleskiego	— 68,58	zł
" "	wołyńskiego	— 63,63	"
" "	poznańskiego	— 61,03	"
" "	pomorskiego	— 61,64	"
" "	krakowskiego	— 65,50	"
" "	lwowskiego	— 65,39	"
" "	stanisławowskiego	— 63,67	"
" "	tarnopolskiego	— 61,76	"
" "	śląskiego	— 70,79	"

Ceny te rozumie się franco wagon lub statek najbliższej stacji towarowej normalnotorowej kolei żelaznej lub przystani.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1936 r. Nr. 5, poz. 50).

73.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 stycznia 1936 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżce celnej na jabłka świeże.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie niżej wymienionego towaru pobiera się, za pozwoleniem Ministra Skarbu, cło zniżone w następującej wysokości:

Pozycja taryfy celnej przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone od 100 kg w zł
z 53 i z uwagi	Jabłka świeże przywożone luzem i we wszelkiego rodzaju opakowaniach od 15 kg do 80 kg, zgłoszone do odprawy celnej ostatecznej w okresie od 16 stycznia 1936 r. do 31 maja 1936 r.	35.—

§ 2. (1) Gdyby towar wymieniony w § 1 został odprawiony ostatecznie za cłem normalnem przed złożeniem przez stronę podania o wydanie pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego, Minister Skarbu może następnie wydać takie pozwolenie i zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnemi pobranemi a przypadającemi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli:

a) tożsamość towaru została przed wydaniem do wolnego obrotu ustalona w sposób określony przepisami wykonawczemi do prawa celnego,

b) strona złoży podanie o zastosowanie do odprawionego towaru cła zniżonego oraz o zwrot wspomnianej wyżej różnicy należności celnych; podanie takie powinno być złożone w ciągu 30 dni od ostatecznego ustalenia wyniku rewizji przez urząd celny lub, w razie wniesienia zażalenia, od doręczenia stronie orzeczenia ostatecznego w administracyjnym toku instancji.

(2) W przypadkach, gdy przed ostateczną odprawą celną towaru wymienionego w § 1 strona złożyła podanie o wydanie pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego, lecz towar został odprawiony ostatecznie przed wydaniem tego pozwolenia, Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnemi pobranemi a przypadającemi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli tożsamość towaru została przed wydaniem do wolnego obrotu ustalona w sposób określony przepisami wykonawczemi do prawa celnego i strona złoży podanie o zwrot różnicy w ciągu 30 dni od daty wydania pozwolenia.

(3) Podania wymienione w ustępie 1 i 2 paragrafu niniejszego strona powinna złożyć wraz z kwitem celnym w urzędzie celnym, który dokonał odprawy ostatecznej. Urząd celny prześle otrzymane podanie do decyzji Ministerstwa Skarbu wraz ze sprawozdaniem i dowodami, stwierdzającemi tożsamość towaru.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 stycznia 1936 r. Nr. 5, poz. 51).

74.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 19 grudnia 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Sprawiedliwości o wyznaczaniu terminów licytacyj majątków nieruchomych w sprawach egzekucyjnych, toczących się według przepisów ustawy postępowania cywilnego z 1864 r.

Na podstawie art. LXVII § 1 przepisów wprowadzających prawo o postępowaniu egzekucyjnem (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804) i art. 1142 ustawy postępowania cywilnego z 1864 roku zarządzam co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą przepisów § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 745) o terminach sprzedaży przez licytację majątków nieruchomych na obszarach, wskazanych w § 2 tegoż rozporządzenia, przedłuża się na czas do ukończenia wszystkich egzekucyj z nieruchomości, toczących się na podstawie ustawy postępowania cywilnego z 1864 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1936 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Wł. Raczkiewicz.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 stycznia 1936 r. Nr. 4, poz. 30).

75.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 stycznia 1936 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1932 r. o postępowaniu przy opisie i oszacowaniu nieruchomości.

Na podstawie art. IX pkt. 1) i 6) przepisów wprowadzających prawo o sądowem postępowaniu egzekucyjnem (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804) zarządzam co następuje:

§ 1. W § 13 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1932 r. o postępowaniu przy opisie i oszacowaniu nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 947) wyrazy: „w art. XXIII § 1, XXVI § 1 zd. 1 i XL" zastępuje się wyrazami: „w art. XXIII, XXVIII pkt. 3), XXXVI § 1 zd. 1, XL i LXIII".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Czesław Michałowski.*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 stycznia 1936 r. Nr. 4, poz. 36).

76.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 stycznia 1936 r.

w sprawie zaszeregowania kasy Urzędu Skarbowego w Borysławiu do typu „A".

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 499 z 1935 r.) zarządzam co następuje:

§ 1.

Kasę Urzędu Skarbowego w Borysławiu zaszeregowuje się do typu „A".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie częściowej zmianie ulega zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 grudnia 1931 r. w sprawie zaszeregowania kas urzędów skarbowych do jednego z dwóch typów (A lub B) — (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 36, poz. 520).

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

77.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 stycznia 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie ulg w podatku przemysłowym od obrotu dla przedsiębiorstw wyrobu samochodów i podwozi samochodowych.

Na podstawie art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P, z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przedsiębiorstwom wyrobu samochodów oraz podwozi samochodowych, które:

a) uzyskają koncesję na przemysł wyrobu samochodów oraz podwozi samochodowych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 lipca 1935 r. w sprawie koncesjonowania przemysłu wyrobu samochodów oraz podwozi samochodowych (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 361) oraz na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 września 1935 r. o udzielaniu koncesji na przemysł wyrobu samochodów oraz podwozi samochodowych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 495), albo też które

b) na podstawie poprzednio uzyskanych uprawnień na prowadzenie przemysłu wyrobu samochodów oraz podwozi samochodowych w rozumieniu § 2 wymienionego pod punktem „a" rozporządzenia Rady Ministrów zostały zarejestrowane w myśl rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 września 1935 r. o udzielaniu koncesji na przemysł wyrobu samochodów oraz podwozi samochodowych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 495) oraz zgłosiły Ministrowi Przemysłu i Handlu program swej produkcji do zatwierdzenia i zatwierdzenie to uzyskały,

mogą być przyznane przez Ministra Skarbu na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu w gospo-

darczo zasługujących na uwzględnienie przypadkach ulgi w formie całkowitego lub częściowego zwolnienia od państwowego podatku przemysłowego od obrotu, łącznie z wszelkiemi dodatkami, na przeciąg do lat 10-u, poczynając od dnia 1 stycznia 1936 r., lub też od dnia uruchomienia przedsiębiorstwa, jeżeli to uruchomienie nastąpiło po dniu 1 stycznia 1936 r.

§ 2.

O ulgi, o których mowa w § 1, mogą się ubiegać tylko przedsiębiorstwa, uruchomione do końca 1945 r.

§ 3.

Przewidziane zarządzeniem niniejszem ulgi udzielane będą na indywidualne podania zainteresowanych przedsiębiorstw, wnoszone za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 18 stycznia 1936 r. Nr. 14, poz. 23).

78.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 grudnia 1935 r.

o ustanowieniu Komisji Lekarskiej dla pracowników monopolów państwowych oraz ustaleniu trybu postępowania tej Komisji.

Na podstawie § 100 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnem pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego", „Państwowego Monopolu Spirytusowego" i „Polskiego Monopolu Solnego" (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 228) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawia się Komisję Lekarską dla pracowników przedsiębiorstw państwowych „Polski Monopol Tytoniowy", „Państwowy Monopol Spirytusowy" i „Polski Monopol Solny", zwanych w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „monopolami", z siedzibą urzędowania w Warszawie.

Do zakresu działania tej Komisji należy orzekanie w sprawach wymienionych w § 2 w stosunku do wszystkich pracowników monopolów.

Przewodniczący i członkowie tej Komisji będą wyznaczani przez Ministra Skarbu w drodze oddzielnych zarządzeń.

§ 2.

Komisja Lekarska przeprowadza badanie i orzeka:

a) o trwałej niezdolności do służby w przypadkach, przewidzianych w p. 1 lit. b § 96 oraz w p. 1 i 2 § 97 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnem pracowników monopolów;

b) o stopniu utraty zdolności zarobkowych w przypadkach, przewidzianych w § 98 i 99 wymienionego wyżej rozporządzenia;

c) o związku przyczynowym choroby (kalectwa) ze służbą w monopolach, w szczególności czy choroba (kalectwo) powstała z przyczyn, wskazanych w p. 1 i 2 § 97 powołanego rozporządzenia, oraz o winie własnej pracownika;

d) o potrzebie umieszczenia emerytowanego pracownika monopolu w zakładzie dla umysłowo chorych w myśl § 130 tegoż rozporządzenia;

e) o zdolności do służby emerytowanego pracownika monopolu w przypadkach, określonych w § 101 powyższego rozporządzenia.

§ 3.

Komisja Lekarska przeprowadza badania:

1) dyrektorów i wicedyrektorów monopolów, na zlecenie Ministra Skarbu,

2) pracowników monopolów w służbie czynnej na zlecenie przełożonej nad pracownikiem Dyrekcji monopolu,

3) pracowników monopolów w stanie spoczynku na zlecenie Dyrekcji monopolu, która przeniosła pracownika w stan spoczynku.

Komisja Lekarska otrzymuje oprócz zlecenia zbadania pracownika wyjaśnienie, w jakim celu ma być przeprowadzone badanie, tudzież czy oprócz niezdolności do służby ma również ustalić stopień utraty zdolności do pracy zarobkowej i ewentualnie inne okoliczności, mające znaczenie przy ustalaniu praw emerytalnych.

Ponadto Komisja Lekarska otrzymuje:

a) wykaz służbowy badanego,

b) umotywowaną opinję właściwego przełożonego o służbowej przydatności pracownika na zajmowanem stanowisku,

c) spostrzeżenia co do do uchyleń od normalnego postępowania życiowego pracownika,

d) opis warunków pracy badanego, mogących mieć wpływ na stan jego zdrowia,

e) akta dochodzeń co do tych okoliczności, w których powstało cierpienie (kalectwo), wreszcie opinję właściwego przełożonego co do tychże okoliczności,

f) wszelkie posiadane przez Dyrekcję monopolu zaświadczenia lekarzy urzędowych względnie instytucji ubezpieczenia na wypadek choroby o przebytych przez pracownika chorobach oraz świadectwo o stanie zdrowia pracownika w chwili przyjęcia do służby w monopolu.

§ 4.

O zdolności do służby względnie o trwałej utracie zdolności do tej służby Komisja Lekarska orzeka na podstawie tabeli stanów chorobowych, ujmującej cierpienia według różnego stopnia ich nasilenia, stosowanej przez Komisje Lekarskie dla funkcjonarjuszów państwowych.

O stopniu utraty zdolności do pracy zarobkowej Komisja Lekarska orzeka na podstawie skali wysokości utraty zdolności do pracy zarobkowej, stosowanej w tym względzie przez Komisje Lekarskie dla funkcjonarjuszów państwowych.

Stwierdzenie czasu powstania związku przyczynowego choroby (kalectwa) ze służbą w monopolach oraz winy własnej pracownika powinna Komisja Lekarska opierać na aktach przeprowadzonych dochodzeń, dostarczonych Komisji przez Dyrekcję właściwego monopolu.

§ 5.

W przypadkach, kiedy zachodzi potrzeba uzupełniających badań specjalnych, lub o ile objawy, stwierdzone przez lekarzy Komisji, są niedostateczne dla rozpoznania cierpienia (kalectwa), Przewodniczący Komisji Lekarskiej może skierować badanego do odpowiedniego lekarza specjalisty, zakładu leczniczego lub djagnostycznego. W przypadkach tych Komisja wydaje orzeczenia dopiero po otrzymaniu wyniku tych badań.

§ 6.

Orzeczenia Komisji Lekarskiej są wystawiane według wzoru oraz w sposób ustalony dla orzeczeń wydawanych przez Komisje Lekarskie dla funkcjonarjuszów państwowych, z temi jednakże zmianami, jakie wynikają z odrębnych przepisów dla pracowników monopolów.

Orzeczenie podpisują wszyscy członkowie Komisji Lekarskiej.

§ 7.

Orzeczenie Komisji Lekarskiej zostaje przesłane Dyrekcji monopolu, która zarządziła badanie pracownika i stanowi podstawę do jej decyzji. Pracownik otrzymuje odpis orzeczenia Komisji.

§ 8.

Komisję Lekarską zwołuje Przewodniczący Komisji w miejscach i w terminach zależnie od potrzeby.

Przewodniczący Komisji kieruje tokiem badania w Komisji, stwierdza tożsamość pracownika na zasadzie legitymacji lub zaświadczenia (z fotografją) Dyrekcji właściwego monopolu, sprawdza zgodność podawanych przez badanego okoliczności, dotyczących powstania i przebiegu cierpienia (kalectwa) z danemi, znajdującemi się w dokumentach dołączonych do akt i czuwa, aby orzeczenie Komisji było wystawione zgodnie z obowiązującemi przepisami.

Badanie pracownika przeprowadzają wszyscy wchodzący w skład Komisji lekarze.

§ 9.

W razie niemożności stawienia się pracownika na Komisji Lekarskiej spowodu obłożnej choroby Przewodniczący Komisji na żądanie Dyrekcji właściwego monopolu zarządzi zbadanie pracownika w miejscu jego pobytu.

§ 10.

W razie wyjazdu Komisji poza miejsce stałego jej urzędowania przyznaje się członkom Komisji diety, przysługujące pracownikom monopolów IV grupy uposażenia oraz zwrot kosztów przejazdu z miejsca stałego urzędowania Komisji do miejsca jej czasowego urzędowania i spowrotem.

§ 11.

Wydatki związane z działalnością Komisji Lekarskiej z wyjątkiem wydatków wymienionych w § 10 pokrywają Dyrekcje monopolów według klucza ustalanego corocznie przez Ministra Skarbu.

Wydatki wymienione w § 10 ponosi Dyrekcja właściwego monopolu.

§ 12.

Komisja Lekarska podlega bezpośrednio Ministerstwu Skarbu.

§ 13.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 czerwca 1934 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 17, poz. 217).

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 23 stycznia 1936 r. Nr. 18, poz. 28).

Załącznik do § 6 zarządzenia Ministra Skarbu z dn. 30 grudnia 1935 r. (poz. 78).

ORZECZENIE

Komisji Lekarskiej dla pracowników Monopolów Państwowych, ustanowionej zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 grudnia 1935 r.

U p. . . . .

urodz. . . . .

stwierdzamy:

1. Cierpienie(a)

a) podstawowe . . . .

. . . .

. . . .

b) inne . . . .

. . . .

. . . .

2. Cierpienie(a) to(e) czyni(ą) badanego:

a) zdolnym do służby . . . .

kat. A §§ . . . . . . kat. A_1 §§ . . .

b) niezdolnym do służby na zajmowanem stanowisku . . . .

kat. A_1 §§ . . . .

c) niezdolnym do służby w monopolach państwowych wogóle kat. B. §§ . . . . . .

. . . .

d) niezdolność do służby jest trwała . . . .

e) niezdolność ta jest czasowa na okres . .

3. Cierpienie(a) z §§ . . . .

powodujące trwałą niezdolność do służby:

a) powstało(y) bez własnej winy badanego . .

. . . .

b) powstało(y) z winy badanego . . . . .

c) powstało(y) przed wstąpieniem do służby w monopolach państwowych . . . . .

d) powstało(y) po wstąpieniu do służby w monopolach państwowych . . . .

e) stoi(ją) w związku przyczynowym ze służbą w monopolach państwowych . . . . .

f) nie stoi(ją) w związku przyczynowym ze służbą w monopolach państwowych . . .

4. Cierpienie(a) z §§ . . . . powoduje(ją) ogólną utratę zdolności zarobkowej:

w wysokości . . . . . czasowo na stałe.

5. Cierpienie(a) z §§ . . . .

a) powstało(y) z przyczyn wymienionych w pkt. 2 § 97 a, b, c Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1935 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnem pracowników „Polskiego Monopolu Tytoniowego", „Państwowego Monopolu Spirytusowego" i „Polskiego Monopolu Solnego" i

b) powoduje utratę zdolności zarobkowej w wysokości . . . . . . % . . . . .

6. Cierpienie(a) z §§ . . . . powoduje(ją) potrzebę umieszczenia badanego w zakładzie dla umysłowo chorych.

7. Do czasu przeniesienia w stan spoczynku stan zdrowia badanego:

a) wymaga udzielenia mu urlopu zdrowotnego,

b) nie wymaga udzielenia mu urlopu zdrowotnego.

Przy wystawianiu orzeczenia przyjęto pod uwagę świadectwa i dowody, załączone do pisma, którem zarządzono badanie, a mianowicie:

Załączniki Nr. Nr. . . . .

. . . .

Warszawa, dnia . . . . . . 193 . . roku.

Przewodniczący:

Członkowie:

79.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 8 stycznia 1936 r.

o umorzeniu w dniu 2 stycznia 1936 r. 18-ej raty 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej z r. 1926.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospoli-

tej z dnia 20 czerwca 1927 r. w sprawie umorzenia obligacyj 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej, wypuszczonej na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 491), zostały umorzone w dniu 2 stycznia 1936 r. w drodze wykupu obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej z r. 1926 na łączną sumę nominalną 306.000 zł o numeracji następującej:

od Nr. do Nr.	sztuk	od Nr. do Nr.	sztuk
po 1.200 zł.		**po 600 zł.**	
246— 249	4	45	1
251— 253	3	157	1
945— 952	8	177— 199	23
1024— 1025	2	366— 367	2
1418	1	675— 676	2
1806	1	1239	1
1817— 1818	2	1528— 1529	2
1929— 1931	3	2440— 2445	6
1985	1	3374	1
1996	1	3377	1
2453	1	4236— 4237	2
2456— 2457	2	4567— 4569	3
2506	1	4642— 4644	3
2521	1	4723— 4727	5
2534	1	5051	1
2897	1	7378	1
3109	1	7768	1
3661	1	7844— 7847	4
3701	1	7898— 7899	2
4352	1	7977	1
4460— 4465	6		
5074	1	Razem	63
5169	1		
5392	1	**po 120 zł.**	
5413	1	182— 185	4
5500	1	192	1
5523	1	199	1
5529	1	402	1
5568— 5569	2	501— 502	2
5618	1	582— 585	4
6106	1	606	1
7211— 7212	2	741	1
7228— 7229	2	942	1
7820— 7823	4	1106	1
9118— 9149	32	1217	1
9241— 9268	28	1451	1
9717— 9719	3	1499— 1500	2
9944— 9947	4	2567	1
10443	1	2683	1
10476—10483	8	2808— 2809	2
10606—10609	4	3369— 3371	3
10625—10634	10	3387— 3389	3
10651	1	3397	1
10957	1	3679— 3680	2
razem	154		

od Nr. do Nr.	sztuk	od Nr. do Nr.	sztuk
3967	1	25290—25293	4
3976— 3977	2	25836—25855	20
4183— 4185	3	25910—25919	10
4192	1	25961—25970	10
4243— 4244	2	27084—27086	3
4291	1	27089—27097	9
4296	1	27756	1
4426	1	27763—27777	15
4542— 4543	2	31383—31387	5
4700	1	31642	1
4708 —4709	2	32135	1
4790— 4791	2	32178—32181	4
4934— 4935	2	32825—32833	9
5281	1	33199—33200	2
5364	1	33284	1
5737	1	33328—33329	2
5814	1	33443—33444	2
5838	1	33561—33564	4
5870— 5874	5	33576—33578	3
5935— 5937	3	33610—33617	8
6020— 6022	3	33688	1
6231	1	33708—33710	3
6267	1	33773	1
6401— 6403	3	33988—33989	2
6672— 6673	2	34010—34022	13
6863— 6866	4	34082—34095	14
7014— 7015	2	34126	1
7072	1	34140	1
7098— 7100	3	34333—34334	2
7191— 7193	3	34440—34441	2
7351— 7352	2	34513—34514	2
7360	1	34534—34544	11
7362— 7364	3	34694—34695	2
7413— 7415	3	34913—34914	2
7480	1	35058	1
7521— 7523	3	35061	1
7669	1	35412—35420	9
7689	1	35517—35519	3
7748— 7781	34	35566—35574	9
8364— 8370	7	35576—35584	9
8476— 8487	12	36504—36506	3
9729	1	37330	1
9959	1	37714	1
10085—10086	2	38053	1
11309—11313	5	38199	1
11840	1	38285—38286	2
13243	1	38380	1
15283	1	38961	1
15668—15673	6	39019—39020	2
16101	1	39179—39189	11
16139—16167	29	39434—39439	6
16201—16207	7	39456—39457	2
16213—16247	35	39527—39528	2
16293	1	39532	1
16331—16351	21	39535	1
19345—19353	9	39567—39570	4
19604—19623	20	39591	1
19701—19713	13	39607	1
20203	1	39797	1
20258—20263	6	39887—39890	4
20838—20840	3	39900	1
25072—25073	2	40007—40009	3

od Nr. do Nr.	sztuk	od Nr. do Nr.	sztuk
40068	1	42448—42455	8
40200	1	42465—42477	13
40335	1	43049—43061	13
40361—40376	16	43075—43078	4
40448	1	43214—43215	2
40452	1	43247	1
40462	1	43261—43262	2
40471	1	43471—43475	5
40783—40784	2	43499	1
40902—40906	5	43627—43629	3
40910—40911	2	43713—43715	3
40998—41000	3	43721	1
41495—41497	3	43972—43979	8
41656	1	43993	1
41849	1	43995—43998	4
42019	1	44015—44018	4
42092	1		
42360	1	Razem	695

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego z dnia 20 stycznia 1936 r. Nr. 15, poz. 24).

80.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 8 stycznia 1936 r.

w sprawie wylosowanych w dniu 2 stycznia 1936 r. premij do obligacyj 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej serji III.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacyj 4% Premjowej Pożyczki Dolarowej serji III, na które padły wygrane w dniu 2 stycznia 1936 r.

12 000 dol.

569 074

po 3 000 dol.

1 026 326, 1 387 208

po 1 000 dol.

37 821, 127 227, 468 220, 762 764, 1 298 745, 1 371 207, 1 386 489,

po 500 dol.

56 542, 335 761, 381 386, 446 512, 809 389
109 483, 370 359, 405 215, 529 719, 982 227

po 100 dol.

49 906, 367 802, 585 279, 944,624, 1 155 580
58 131, 386 917, 591 590, 952 048, 1 174 163
85 250, 390 737, 635 602, 966 678 1 204 187
113 352, 451 779, 660 592, 975 700, 1 238 909
116 611, 487 389, 699 234, 980 695, 1 256 511
127 492, 488 888, 707 194, 991 694, 1 299 632
141 989, 490 590, 716 702, 1 001 204, 1 326 356
164 577, 491 860, 721 972, 1 002 490, 1 335 740
181 175, 494 554, 740 640, 1 003 589, 1 343 972
193 451, 509 792, 792 822, 1 008 761, 1 347 173
205 266, 513 883, 827 649, 1 024 148, 1 350 044
206 638, 543 222, 834 405, 1 057 468, 1 372 002
270 955, 549 260, 845 043, 1 058 932, 1 385 665
338 820, 567 755, 909 715, 1 099 426, 1 427 687
342 643, 569 823, 928 168, 1 131 695, 1 481 974

Ogółem wylosowano 95 premij na sumę 37 500 dolarów.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

81.

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 10 stycznia 1936 r.

w sprawie wylosowanych w dniach 7, 8 i 9 stycznej 1936 r. premij do obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji II.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 29 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 273) zostało wylosowanych w dniach 7, 8 i 9 stycznia 1936 r. 1.200 premij do obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej emisji II na ogólną sumę 1.897.500 (jeden miljon osiemset dziewięćdziesiąt siedem tysięcy pięćset) złotych w złocie; numery seryj i numery obligacyj, na które padły premje i ich wielkość. podane są w załączniku do Nr. 16 „Monitora Polskiego" z dnia 21 stycznia 1936 r.

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Jakubowski.*

82.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 stycznia 1936 r.

L. D. III. 412/4/36

w sprawie wykazywania zwrotów nadpłat podatkowych w zamknięciach sum obrotowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Przy rozpatrywaniu zamknięć rachunkowych sum obrotowych za okres 1934/35 stwierdzono, że zwroty nadpłat w podatkach: majątkowym, wojskowym, zniesionych i innych niektóre Izby wykazały **w rozchodowych** zamknięciach sum obrotowych na r-ku „Sumy niewłaściwie lub nadmiernie wypłacone z sum skarbowych a) budżetowych", wówczas, gdy na tym rachunku mogą być wykazywane tylko wypłaty niewłaściwie uskutecznione z **budżetu rozchodowego.**

Z uwagi na to poleca się bezzwłocznie przedłożyć Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu wykaz, obejmujący niepokryte sumy z tytułu zwrotów nadpłat w podatkach, figurujące w zamknięciu na rachunku sum niewłaściwie wypłaconych, z podziałem na poszczególne podatki (w opłatach i na pozycje) oraz na poszczególne okresy budżetowe.

Te Izby Skarbowe, które zwroty nadpłat podatkowych wykazały w zamknięciach przychodowych sum obrotowych na r-ku „Sumy niewłaściwie lub nadmiernie wpłacone do sum skarbowych a) budżetowych" a których wpływy bieżące nie wystarczyły na pokrycie tych zwrotów w danym podatku, mają również nadesłać wykaz, nie pokrytych zwrotów według poszczególnych podatków i opłat.

Przytem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zwroty nadpłat w podatkach, uskuteczniane z sum obrotowych, należy wykazywać w zamknięciach rachunkowych sum obrotowych, we wzorze Nr. 1 (przychodowym) na r-ku „Sumy niewłaściwie wpłacone a) do sum budżetowych".

W razie braku bieżących wpływów na pokrycie zwrotów, należy w rubryce „uwagi" wykazać, jakie mianowicie sumy niepokryte przypadają na każdy podatek i opłatę.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Zakrzewski.*

83.

OKÓLNIK T. 2 MINISTESTWA SKARBU

z dnia 8 stycznia 1936 r.

L. D.IV.10/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1005 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Hartowane stalowe narzędzie do obróbki w postaci maszynowej tarczy, naciętej na krawędzi w sposób podobny do nacięć pilnika, podlega ocleniu według poz. 1005 punktu 3 litery odpowiedniej taryfy celnej, gdyż powyższa pozycja i punkt obejmują wszelkie tego rodzaju narzędzia stalowe hartowane.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 21 stycznia 1936 r. Nr. 16, poz. 25).

84.

OKÓLNIK T. 1. MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 stycznia 1936 r.

L. D. IV. 50/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 946 tar. cel.).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Stalowe lane walce maszynowe, jak nieobrobione tak i obrobione i dopasowane do danej maszyny, również z odlanemi wewnątrz kanałami dla przepuszczania gorącej pary, celem ogrzania walca w czasie pracy, podlegają ocleniu według pozycji 946 punktu odpowiedniego taryfy celnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 22 stycznia 1936 r. Nr. 17, poz. 26).

85.

OKÓLNIK T. 3 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 stycznia 1936 r.

L. D. IV. 623/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1120 p. 4).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Aparaty elektrodentystyczne marki „Ultradent I", służące do zabiegów leczniczych, stosowanych przez lekarzy-dentystów, należy clić według poz. 1120 p. 4 taryfy celnej, silnik zaś wchodzący w skład aparatu, stosownie do postanowień uwagi do tej pozycji, należy clić oddzielnie według poz. 1099 taryfy celnej.

Aparat „Ultradent I" przedstawia szafkę na kółkach z wbudowaną sprężarką oraz szeregiem przyborów elektromedycznych, jak: urządzenie na prąd wysokiej częstotliwości, elektrycznie ogrzewane żegadło (termokanter), elektryczny automatyczny podgrzewacz płynów do temperatury krwi i t. p.

Sprzeczne z niniejszem wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 25 stycznia 1936 r. Nr. 20, poz. 31).

86.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 stycznia 1936 r.

L. D. IV. 1000/2/36.

w sprawie wyjaśnień do przywozowej taryfy celnej (poz. 280 p. 1 uwaga t. c.).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Do wagi wymiarowej wina clonego z zastosowaniem cła według uwagi przy punkcie 1 poz. 280 taryfy celnej i skażanego w kraju pod urzędową kontrolą nie wlicza się wagi użytego środka skażającego, natomiast od wagi wymiarowej wina skażonego zagranicą nie potrąca się wagi użytego środka skażającego.

Dyrektor Departamentu:
(—) St. Fr. Królikowski.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 28 stycznia 1936 r. Nr. 22, poz. 33).

87.

OKÓLNIK T. 7 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 stycznia 1936 r.

L. D. IV. 971/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy clenia opakowania do poz. 1168 p. 1 t. c.).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Przy cleniu aparatów fotograficznych mogą zachodzić następujące wypadki:

1) aparaty fotograficzne nadchodzą w specjalnych futerałach, wewnątrz których znajduje się dodatkowe opakowanie w postaci bibułki, wełny papierowej lub t. p.; w tym wypadku futerały należy clić razem z aparatem, odrzucając jednak wagę wewnętrznej bibułki, wełny lub t. p. dodatkowego opakowania.

2) Aparaty nadchodzą w zwykłych tekturowych pudełkach lub innem podobnem opakowaniu, przeznaczonem tylko do ochrony aparatów od uszkodzenia w czasie transportu; w tym wypadku ocleniu podlega waga samego aparatu bez żadnego opakowania.

3) Aparaty nadchodzą, chociaż nie w specjalnych futerałach, jednak w pudełkach, np. tekturowych, oklejonych tkaniną, lub t. p. opakowaniach, które służą do wielokrotnego użycia i nie stanowią zwykłego opakowania ochronnego w czasie transportu; w tych wypadkach podlegają ocleniu oddzielnie aparaty według ich właściwej wagi a oddzielnie opakowanie według jego właściwej wagi i jakości tego opakowania.

Sprzeczne z niniejszem wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 28 stycznia 1936 r. Nr. 22, poz. 34).

88.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 stycznia 1936 r.

L. D. IV. 31755/3/35

w sprawie zwalniania od cła rysunków i planów, dołączonych do zgłoszeń o udzielenie patentu na wynalazki.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec zachodzących wątpliwości przy odprawie celnej rysunków - planów przeznaczonych do dołączania do zgłoszeń o udzielenie patentu na wynalazki, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że rysunki i plany, dołączane do zgłoszeń i opisów dotyczących wynalazków, nadsyłanych pod adresem adwokatów lub rzeczników patentowych należy zwalniać od cła narówni z dokumentami na podstawie art. 22 ust. I p. 5 prawa celnego oraz § 15 do p. 5 przep. wyk. do prawa celnego. W razie wątpliwości co do przeznaczenia przesyłki należy żądać przedstawienia oświadczenia adwokata lub rzecznika patentowego, że nadeszłe rysunki i plany stanowią materjały do wniosków o udzielenie patentu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

89.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 18 stycznia 1936 r.

L. D. IV. 307/2/36

w sprawie stosowania pozwoleń na zastosowanie zniżek lub zwolnień od cła.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu poleca, przy stosowaniu na podstawie pozwoleń Ministerstwa Skarbu zniżonych stawek celnych lub zwolnień od cła, ściśle przestrzegać wszystkich warunków tych pozwoleń.

W szczególności winny być ściśle przestrzegane warunki dotyczące jakości towaru, jego wagi (ilości), terminu ważności pozwolenia, kraju pochodzenia, wzgl. kraju z którego towar ma być przywożony.

Przy towarach, których ilość określona została w pozwoleniach w przybliżeniu (wagi około . . . . . kg), dopuszczalna jest tolerancja tak w górę jak i w dół nieprzekraczająca 10% wagi.

Przy częściowem wykorzystywaniu pozwoleń 10% tolerancja winna być obliczona tylko od pozostałej, niewykorzystanej wagi pozwolenia.

Przy towarach, których ilość określona została w pozwoleniach w sposób ścisły (wagi . . . . . kg, sztuk . . . . .), odchylenia nie są dopuszczalne.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

90.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 stycznia 1936 r.

L. D. IV. 690/2/36

w sprawie świadectw rozrachunkowych.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przypadki zwalniania stron od obowiązku przedstawiania świadectw rozrachunkowych zostały wyszczególnione w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 21 grudnia 1935 r. L. D. IV. 35968/3/35 w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-niemieckiego (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 36, poz. 836).

Uzyskane przez strony pozwolenia Ministerstwa Skarbu na zastosowanie zniżonych stawek celnych lub zwolnień od cła na mocy art. 22, 23 prawa celnego, postanowień taryfy celnej lub umów handlowych w żadnym wypadku nie zwalniają stron od obowiązku przedstawiania świadectw rozrachunkowych wymaganych w obrocie towarowym polsko-niemieckim.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

91.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 stycznia 1936 r.

L. D. IV. 1505/3/36

w sprawie sprzedaży z przetargu towarów podlegających ograniczeniom obrotu towarowego z Włochami oraz posiadłościami włoskiemi.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 13 listopada 1935 r. o ograniczeniach obrotu towarowego z Włochami i posiadłościami włoskiemi (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 510) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1) przepis § 102 ust. 3-a instrukcji manipulacyjnej zezwala na sprzedaż towarów zajętych, podlegających ograniczeniom przywozowym ze względów natury gospodarczej, bez nakładania na nabywców obowiązku wywiezienia tych towarów zagranicę, jak również bez uzyskania pozwolenia na wprowadzenie ich do wolnego obrotu. Ponieważ ograniczenia przewidziane w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 13 listopada 1935 r. nie mają charakteru gospodarczego, przeto przepis § 102 ust. 3-a instrukcji manipulacyjnej nie ma zastosowania do towarów, podlegających ograniczeniom w myśl przytoczonego wyżej rozporządzenia. Towary takie mogą być sprzedane tylko pod warunkiem wywozu ich zagranicę.

2) Również towary, sprzedawane z przetargu na podstawie art. 118 prawa celnego, a podlegające ograniczeniom przewidzianym w omawianem rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 13 listopada 1935 r., mogą być sprzedane tylko pod warunkiem wywozu ich zagranicę.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

92.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 stycznia 1936 r.

L. D. IV. 619/3/36

w sprawie zwolnienia od cła przedmiotów przeznaczonych do użytku służbowego urzędów konsularnych.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Sprawę zwalniania od cła przedmiotów, przeznaczonych do użytku służbowego urzędów konsularnych, regulują §§ 2 i 3 instrukcji Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1935 r. (Monitor Polski Nr. 41, poz. 55 i Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 6, poz. 113).

W związku z tem wyjaśnia się, że okólnik z dnia 5 października 1931 r. L. D. IV. 1759/3/31 w sprawie zwalniania od cła przedmiotów, przeznaczonych do wyłącznego użytku służbowego obcych urzędów konsularnych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 30, poz. 421 z 1931 r.) należy uważać za uchylony.

Prowadzenia zatem rejestru dokonanych zwolnień, przewidzianego w tym okólniku, jak też przedstawiania Ministerstwu Skarbu na podstawie tego rejestru odpowiednich półrocznych doniesień należy zaniechać.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

93.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 stycznia 1936 r.

L. D. IV. 31320/3/35

w sprawie zwrotów ceł przy wywozie zagranicę niektórych towarów.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

1. Przy wywozie zagranicę sprężyn stalowych do mebli oraz świdrów spiralnych, choćby wyprodukowanych ze stali szlachetnej, należy stosować zwrot cła w wysokości zł 4.70 od 100 kg, przewidziany w pkt. 14 § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 883).

2. Przy wywozie zagranicę rozjazdów oraz krzyżownic kolejowych i tramwajowych, stosuje się zwrot cła w wysokości zł 2.90 od 100 kg, przewidziany w pkt. 2 § 1 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 22 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 415).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

94.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 stycznia 1936 r.

L. D. IV. 30842/3/35

w sprawie obliczania okresów i terminów, ustalonych w przepisach celnych.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W obowiązujących przepisach celnych jest przewidziany szereg okresów i terminów, wyznaczonych na dnie, miesiące i lata. Celem ujednostajnienia zasad obliczania tych okresów i terminów, Ministerstwo Skarbu, wyjaśnia co następuje:

1) Okresy i terminy wyznaczone na dnie (np. w art. 116, 130 ust. 3 prawa celnego; w §§ 33, 104 ust. 9 przepisów wykonawczych do prawa celnego), należy obliczać ściśle według ilości dni.

2) Przy obliczaniu okresów i terminów miesięcznych (np. według § 65 przepisów wykonawczych do prawa celnego), za ostatni dzień okresu lub terminu uważa się ten dzień właściwego z następnych miesięcy, który odpowiada dacie, poprzedzającej pierwszy dzień biegu okresu lub terminu.

Przykład: Jeżeli przy odprawie warunkowej ustalono wynik rewizji w dniu 15 marca 1935 r., a dla powrotnego wywozu wyznaczono okres 3-ch miesięcy, okres ten rozpoczynający się z dniem 16 marca 1935 r. upływa z dniem 15 czerwca 1935 r.

Gdyby miesiąc, w którym przypada koniec okresu lub terminu, był krótszy (np. luty) i nie było w nim daty, odpowiadającej dacie poprzedzającej pierwszy dzień biegu okresu lub terminu, to za koniec okresu lub terminu uważa się ostatni dzień takiego miesiąca.

Przykład: Przy odprawie warunkowej ustalono wynik rewizji w dniu 30 grudnia 1935 r.; okres dwumiesięczny wyznaczony do powrotnego wywozu rozpoczyna się z dniem 31 grudnia 1935 r. i upływa z dniem 29 lutego 1936 r.

Jeżeli pierwszy dzień biegu okresu lub terminu miesięcznego przypada na początek miesiąca, wówczas taki okres lub termin upływa z ostatnim dniem właściwego z następnych miesięcy.

Przykład: 6-cio miesięczny okres rozpoczynający się z dniem 1 stycznia 1936 r. upływa z dniem 30 czerwca 1936 r.

3) Przy obliczaniu okresów rocznych (np. w/g art. 123, 126 ust. 5 prawa celnego) rozpoczynających się w biegu roku, za ostatni dzień okresu uważa się ten dzień roku następnego, który co do daty i miesiąca odpowiada dacie, poprzedzającej pierwszy dzień biegu okresu.

Przykład: Należności celne uiszczone w dniu 15 marca 1935 r. okres roczny przedawnienia (art. 123 prawa celnego) rozpoczyna się z dniem 16 marca 1935 r. i upływa z dniem 15 marca 1936 r.

Gdyby miesiąc, w którym przypada koniec okresu, był krótszy (np. luty), to za koniec okresu uważa się ostatni dzień miesiąca.

Przykład: Należności celne uiszczone w dniu 29 lutego 1936 r.; okres roczny przedawnienia rozpoczyna się z dniem 1 marca 1936 r. i kończy się z dniem 28 lutego 1937 r.

Jeżeli pierwszy dzień okresu rocznego przypada na początek roku wówczas taki okres upływa z dniem ostatnim tego roku lub właściwego z następnych lat.

Przykład: Należności celne uiszczone dnia 31 grudnia 1935 r. okres roczny przedawnienia rozpoczyna się dnia 1 stycznia 1936 r. i upływa z dniem 31 grudnia 1936 r.

4) Jeżeli koniec okresu lub terminu przypada na niedzielę lub święto ustawowe, to za ostatni dzień okresu lub terminu uważa się najbliższy następny dzień powszedni; zasada ta, wyrażona w § 33 ust. 2 i § 225 ust. 3 przepisów wykonawczych do prawa celnego, ma zastosowanie do wszystkich okresów i terminów, wyznaczonych w przepisach celnych. Samo przez się rozumie się, że zasada powyższa nie ma zastosowania do terminów ważności zarządzeń, rozporządzeń, konwencyj i t. p.

5) Zasadę wyrażoną w ust. 4 należy analogicznie stosować do wszelkiego rodzaju pozwoleń (np. pozwoleń na odprawę warunkową, pozwoleń przywozu, zaświadczeń na wolny od cła wywóz, zaświadczeń eksportowych i t. p.), których ważność oznaczono na dnie, tygodnie lub miesiące (np. pozwolenie ważne jest w ciągu tygodnia, miesiąca i t. p.), natomiast nie ma ona zastosowania do takich pozwoleń, których ważność oznaczono ściśle do pewnego dnia (np. pozwolenie ważne jest do dnia 29 czerwca 1936 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

95.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 stycznia 1936 r.

L. D. IV. 1332/2/36

w sprawie rozdrabniania w składach celnych towarów włókienniczych, sprowadzanych do przerobu na surowiec włókienniczy.

Do
Urzędów Celnych w Gdyni, we Lwowie, w Łodzi, w Warszawie.

Na podstawie postanowień ust. 2 lit. „d" art. 66 oraz ust. 9 art. 71 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84 z 1933 r., poz. 610) zarządza się co następuje:

1) Zezwala się na rozdrabnianie pod kontrolą celną w publicznych i prywatnych składach celnych, położonych w siedzibie Urzędów Celnych w Gdyni, Lwowie, Łodzi i Warszawie następujących towarów, sprowadzanych do przerobu na surowiec włókienniczy:

a) wszelkiego rodzaju znoszonych (starych) wyrobów włókienniczych, nie wyłączając znoszonych wyrobów dzianych,

b) skrawków tkanin, materyj i wyrobów dzianych, nieodpowiadających pod względem wymiarów punktowi 1 poz. 719 taryfy celnej,

c) końców wełny czesankowej długości powyżej 50 cm,

d) uszkodzonych towarów wełnianych z poz. taryfy celnej 592 p. 2, 593 i 594,

e) uszkodzonych towarów bawełnianych z poz. taryfy celnej 610—611.

2) Nie wymaga się rozdrabniania szmat t. j. starych wyrobów włókienniczych, które okażą się zniszczone (podarte, wytarte i t. p.), do tego stopnia, że nawet po oczyszczeniu (wypraniu i wyprasowaniu) oraz reperacji lub przeróbce nie nadawałyby się do innego użytku jak tylko do przerobu na surowiec włókienniczy.

3) Towary, wymienione w punkcie 1 niniejszego okólnika, powinny być przez rozdrobnienie doprowadzone:

a) wymienione w punkcie 1 lit. „a" — do stanu szmat (nie skrawków) z punktu 1 poz. 719 taryfy celnej, a więc do stanu wykluczającego możność dalszego używania tych towarów jako odzieży, bielizny, konfekcji, worków, koców i t. p. lub jako materjałów do wyrobu podobnych przedmiotów,

b) wymienione w punkcie 1 lit. „b" — do stanu skrawków o wymiarach określonych w punkcie 1 poz. 719 taryfy celnej,

c) wymienione w punkcie 1 lit. „c" — do stanu końców wełnianych z punktu 1 poz. 590 taryfy celnej,

d) wymienione w punkcie 1 lit. „d" — do stanu odpadków wełnianych z punktu 1 poz. 590 taryfy celnej,

e) wymienione w punkcie 1 lit. „e" — do stanu odpadków bawełnianych z punktu 1 poz. 606 taryfy celnej.

4) W związku z rozdrabnianiem omawianych towarów w składach celnych mają zastosowanie przepisy § 66 i 71 instrukcji manipulacyjnej dla władz i urzędów celnych z tem, że wniosek o rozdrobnienie, złożony przez stronę stosownie do wspomnianych przepisów instrukcji manipulacyjnej, urząd celny uwzględni tylko wówczas, gdy przedsiębiorstwo składowe, w którem towar ma być rozdrobniony:

a) przeznaczy dla dokonywania rozdrabniania specjalne pomieszczenie składowe, całkowicie izolowane od reszty pomieszczeń składu i zaopatrzone w odpowiednie urządzenia wentylacyjne,

b) dostarczy potrzebnej ilości sił roboczych, odpowiednich narzędzi lub maszyn, przy pomocy których towar może być doprowadzony do stanu wymaganego w p. 3 niniejszego okólnika,

c) zaopatrzy, na żądanie urzędu celnego, funkcjonarjuszów celnych, nadzorujących rozdrabnianie, w specjalne kostjumy (kombinezony), maski, rękawice i t. p. środki ochronne.

5) Towary, doprowadzone przez rozdrobnienie do stanu wymaganego w p. 3 niniejszego okólnika, urzędy celne odprawiają na ogólnych zasadach w/g stanu do jakiego towar został przez rozdrobnienie doprowadzony, a więc w/g punktu 1 poz. 590, 606 względnie 719 taryfy celnej w zależności od rodzaju towaru.

6) Ilekroć w okólniku tym użyto słowa „rozdrabnianie", należy przez to rozumieć krajanie, cięcie, darcie i t. p. przy pomocy maszyn lub narzędzi, pozwalających na doprowadzenie towaru do stanu wymaganego w p. 3 niniejszego okólnika.

7) Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w „Monitorze Polskim". Jednocześnie uchyla się okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 16 marca 1935 r. L. D. IV. 4070/2/35 w sprawie rozdrabniania w składach celnych szmat, skrawków tkanin, materyj i wyrobów dzianych oraz znoszonych wyrobów dzianych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 8 z 1935 r., poz. 170).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski*

96.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 stycznia 1936 r.

L. D. IV. 1969/3/36

w sprawie kontroli specjalnej obrotu towarowego polsko-niemieckiego.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Nawiązując do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 18 listopada 1935 r. („Mon. Polski" Nr. 264, poz. 327 oraz Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 32, poz. 718), oraz do okólników Ministerstwa Skarbu: L. D. IV. 32501/3/35 z dnia 18 listopada 1935 r. („Mon. Polski" Nr. 264, poz. 326 i Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 32, poz. 721), L. D. IV. 33299/3/35 z dnia 27 listopada 1935 r. („Mon. Pol." Nr. 288, poz. 370 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 33, poz. 761), L. D. IV. 35968/3/35 z dnia 27 grudnia 1935 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 36, poz. 836) oraz L. D. IV. 52/3/36 z dnia 15 stycznia 1936 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 2, poz. 60) w sprawie specjalnej kontroli obrotu towarowego polsko-niemieckiego, Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

I. Zmiany i uzupełnienia w wykazie firm księgarskich, które mogą otrzymywać bez świadectw rozrachunkowych towary, objęte poz. t. c.: 836, 837, 838, 839, 842 p. 1, 2 i 3, 843 i z poz. 1163 globusy są zawarte w załączniku do niniejszego okólnika.

II. 1) Nie należy wymagać świadectw rozrachunkowych przy przywozie towarów, pochodzących z kraju trzeciego, lecz nadanych w Rzeszy Niemieckiej do przewozu do polskiego obszaru celnego:

a) jeżeli z rodzaju towaru wynika niewątpliwie, że pochodzi z innego kraju, a nie z Rzeszy Niemieckiej (np. owoce południowe, bawełna, juta, kawa, kakao i t. p.),

b) przy towarach, które mogą być produkowane zarówno w Rzeszy Niemieckiej, jak i w kraju trzecim — jeżeli zostanie przedstawione bądź, zaświadczenie o nie wejściu towaru w Rzeszy Niemieckiej do wolnego obrotu, wystawione stosownie do przepisów § 9 ust. 1 — 2 okólnika L. D. IV. 16979/3/35 z dnia 28 maja 1935 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 35, poz. 361), bądź też świadectwo pochodzenia, wystawione zgodnie z przepisami cytowanego okólnika, w brzmieniu nadanem okólnikiem L. D. IV. 30521/3/35 z dnia 14 listopada 1935 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 32, poz. 720), przyczem w tym przypadku obojętne jest, czy towar wszedł w Rzeszy Niemieckiej do wolnego obrotu, czy nie.

2) W przypadku przedstawienia przy odprawie celnej świadectwa pochodzenia (a nie zaświadczenia o nie wejściu do wolnego obrotu) urząd celny, w razie wątpliwości, powinien zażądać zbadania pochodzenia towaru przez biegłych (§ 9 ust. 5—7 powołanego wyżej okólnika L. D. IV. 30521/3/35). Jeżeli pochodzenie towaru, które wzbudzało wątpliwości, zostało zbadane przez biegłych, a przesyłki z takim samym towarem nadchodzą do urzędu celnego częściej, urząd celny może odstąpić od badania przez biegłych pochodzenia każdej z następnych przesyłek pod warunkiem pozostawienia w Urzędzie próby towaru z przesyłki zbadanej i ustalenia, przez porównanie próby tej z towarem nadeszłym później, że chodzi o taki sam towar. Nie wyklucza to jednak możliwości zażądania zbadania pochodzenia następnych przesyłek.

III. Gdy podstawą wymiaru cła jest waga, to w świadectwie rozrachunkowem powinna być wypełniona rubryka „waga fakturowa". Rubryka „wymiarowa, ilość sztuk i t. p." powinna być wypełniona tylko wówczas, gdy podstawę do wymiaru cła stanowią sztuki, tuziny par i t. p. (a nie waga). Jeżeli waga wymiarowa jest wyższa od wagi netto-fakturowej, wskazanej w świadectwie rozrachunkowem o więcej niż 5%, przyczem różnica ta spowodowana jest tem, że do wymiaru cła przyjęto wagę netto z bezpośredniem opakowaniem, lub wagę, obliczoną przez potrącenie opustu tarowego, urząd celny porównywa wagę brutto towaru z wagą brutto, podaną w świadectwie rozrachunkowem, z możnością uwzględnienia nadwyżek, nieprzekraczających 5% ponad wagę, wskazaną w świadectwie.

IV. Jednocześnie uchyla się przepisy: § 3 ust. 3-b, c, okólnika L. D. IV. 32501/3/35 z dnia 18 listopada 1935 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 32, poz. 721) oraz p. V. okólnika L. D. IV. 35968/3/35 z dnia 21 grudnia 1935 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 36, poz. 836), dotyczące stwierdzania pochodzenia przy przywozie pośrednim.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

Załacznik do okólnika Min. Skarbu L. D. IV. 1969/3/35.

Zmiany i uzupełnienia w wykazie księgarń, które mogą otrzymywać bez świadectw rozrachunkowych niektóre artykuły księgarskie, ogłoszonym okólnikiem L. D. IV. 35968/3/35 i uzupełnionym okólnikiem L. D. IV. 52/3/36.

a) **uzupełnienia:**

Bielsko:	Alojzy Springer, biuro dzienników ul. 3-go Maja 7.
„	Pol. Towarzystwo Księgarń Kolejowych „Ruch"
Bydgoszcz:	Pol. Towarzystwo Księgarń Kolejowych „Ruch"

Chodzież:	Engelbert Gebauer, Plac Kopernika 5
Chorzów I:	Księgarnia Polska, M. Skowronkowa, ul. Wolności 16
Cieszyn:	Z. Stuks, ul. Legjonów 3
"	E. Feitzinger, Górny Rynek 10
"	Rudolf Raschke, ul. Niemiecka 2
"	Kresy—skład nut i instrumentów
Inowrocław:	Kujawischer Bote, Druckerei u. Verlag T. Z. o. p.
Katowice:	Z. Komand. Księgarnia, ul. Kościuszki 1
"	St. Lupa, Księgarnia, ul. Wojewódzka 30
"	K. Schaefer, Księgarnia, ul. Br. Pierackiego 12
"	Verband deutscher Volksbüchereien t. z., ul. Marjacka 17
"	Pol. Towarzystwo Księgarń Kolejowych „Ruch"
Kraków:	Księgarnia Towarzystwa Szkoły Ludowej, ul. Św. Anny 5
"	Leon Frommer, ul. Florjańska 39
"	Księgarnia Jagiellońska, Sp. z ogr. odp., ul. Wiślna 3
Lwow:	Księgarnia Towarzystwa Naukowego im. Szewczenki, Rynek 10
"	Księgarnia Literacka, ul. Batorego 24
"	M. H. Rubin, Księgarnia, ul. Batorego 4
Nowy Tomyśl:	Richard Seeliger
Przemyśl:	Pol. Towarzystwo Księgarń Kolejowych „Ruch"
Sosnowiec:	Pol. Towarzystwo Księgarń Kolejowych „Ruch"
Szamocin:	Geschwister Garzke, Rynek 19
Tarnów:	Zygmunt Jeleń, ul. Kazimierza Wielkiego 4
Toruń:	Justus Wallis, ul. Szeroka 34
Warszawa:	I. Altschuler, Skład nut, ul. Nowogrodzka 17
"	I. A. Pożarik, Księgarnia, ul. Długa 45
"	Wacław Pawłowski, Księgarnia, ul. św. Barbary 1
Wąbrzeźno: woj. Pom.	R. Wojtecki, Księgarnia
Więcbork: woj. Pom.	Ewangelicki Diakonat Społecznościowy w Polsce,
Włocławek:	Księgarnia Powszechna i Drukarnia Djecezjalna, ul. Brzeska 4
Zakopane:	Gebethner i Wolff, Krupówki
Zamość:	L. Kąpicki, Księgarnia, ul. Akademicka 1

b) **skreślenia:**

Cieszyn:	Księgarnia Kresy

c) **poprawki:**

zamiast:

„Warszawa: W. Michalski i S-ka, dawniej Książnica Atlas, Nowy Świat 59",

powinno być:

„Warszawa W. Michalak i S-ka, dawniej Książnica Atlas, Nowy Świat 59",

---

97.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 stycznia 1936 r.

L. D. V. 30140/3/36

w sprawie darowania skutków przekroczenia terminu z § 101 rozp. wyk. do Ordynacji Podatkowej.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i wszystkich Urzędów Skarbowych.

Drobni rolnicy, zarówno opłacający podatek gruntowy indywidualnie, jak i w jednostkach zbiorowych, składają podania o ulgi w podatku gruntowym spowodu strat i szkód, wywołanych klęską żywiołową, prawie zawsze po upływie 14-dniowego terminu wyznaczonego § 101 rozporządzenia wykonawczego do Ordynacji Podatkowej. Opóźnienia takie są masowe i powstają wskutek nieświadomości zainteresowanych.

Wobec tego Ministerstwo Skarbu, na podstawie art. 150 § 2 Ordynacji Podatkowej, upoważnia Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) do darowywania drobnym rolnikom skutków przekroczenia terminu z § 101 rozporządzenia wykonawczego do Ordynacji Podatkowej.

Zarazem Ministerstwo Skarbu zaznacza, że prośby drobnych rolników o darowanie skutków niedotrzymania omawianego terminu, nie powinny być traktowane rygorystycznie zwłaszcza, że ścisłe ustalenie daty ustąpienia klęski jest w wielu wypadkach utrudnione.

Wyjaśnia również Ministerstwo Skarbu, że umorzenie podatku gruntowego na skutek strat, poniesionych spowodu klęski żywiołowej, pociąga za sobą jednoczesne unormowanie odpowiedniej części nadzwyczajnej daniny majątkowej, pobieranej na podstawie tego podatku.

Dyrektor Departamentu:

(—) *W. Koszko.*

98.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 stycznia 1936 r.

L. D. VI. 7837/4/35

w sprawie urzędowego zabezpieczenia magazynów spirytusowych w rektyfikacjach spirytusu.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych oraz Rejonów Kontroli Skarbowej.

Jedna z Izb Skarbowych wydała zarządzenie o wzięciu magazynu spirytusowego w rektyfikacji spirytusu pod stałe urzędowe zamknięcie. Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zarządzenie takie jako nieoparte na żadnej podstawie prawnej jest nieuzasadnione i nie powinno być stosowane.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba.*

99.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 stycznia 1936 r.

L. D. VI. 732/2/36

w sprawie przedłużenia terminu likwidacji sprzedaży zapasów wódek gatunkowych niezaopatrzonych w numery rejestracyjne, znajdujących się w detalicznych zakładach sprzedaży napojów alkoholowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Ustalony okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 25 marca 1929 r. L. D. VI. 735/2/29 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 10, poz. 114) termin likwidacji sprzedaży zapasów wódek gatunkowych, niezaopatrzonych w numery rejestracyjne, znajdujących się w detalicznych zakładach sprzedaży napojów alkoholowych, przedłuża się aż do odwołania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Zaremba.*